pärraſt ükski enam ſüüa ei wõinud! — Küll oli ropp näha!!

Ükskord oli ta lammaſt tapnud ja andis ſelle ſiſekonda perele ſiis ſüüa, kui need juba haiſeſiwad ja poolmádanud oliwad. Pere ſõi wágiſe wastu tahtmiſt, ſeſt et paremat laua pääl ei olnud. Aga mis ſeſt ſündis? Kõik jäiwad üksteiſe järele haigeks ja kaks laſt ſuriwad ära! — Mõnikord unustas ta leiba tegemata. Kui ta ſiis ülepää kaela oli teinud ja pooltoorelt ahjuſt wälja wõtnud, andis ta ſeda kohe palawalt lastele ſüüa, ehk ta küll juba näinud oli, et lapſed ſellelábi ſagedaste haigeks jäiwad. Hääd õlut ehk kalja wõi taari temal ilmaski ei olnud, ſeſt et ta joogi aſtjaid mitte puhtaks pesta ei wiitſinud.

Oma ſilmnágu ei pesnud ta muul aeal, kui pühapääwadel, ega hoolinud ka ſeſt midagi, kui laste näud n'agu mullatükid mustad oliwad. Ta pidas särgid neil ühtejärge nenda kaua ſeljas, kuni rábalaks ſaiwad. Et n'ad täis täia oliwad, ſeſt ei pidanud ta lugu midagiſt. Tua põrand oli alati márg ja sõnikune n'agu loojuste laut, ſeſt ta ei ajanud wähemaid lapſi mitte wälja oma asjale. Pääle gi oliwad weel kanad, ſead, kitſed ja lambad ikka tuas. Ükski ei ajanud neid wälja ega pühkinud tuba. Sääl ſiis kõik elaſiwad lábiſegamine, inimeſed ja loomad, sõniku ja ſopa ſees, ning pidaſiwad ukſed ja aknad kinni, ega laſknud tuult tubadeſt lábijooksta.

Talwe aeal oli tuba nenda palawaks küetud n'agu saun. Wahel jookſiwad n'ad paljalt wälja külma kätte ja jäiwad ſiis haigeks. — Niiſuguſe ropu ja hooletuma eluwiiſide lábi tuliwad mitmeſuguſed haiguſed Andres'e maeasse: kärnad, sügeliſed, sulg, tuulerawandus ja hamba walu: need kõik oliwad sääl aſet, n'agu oma pärisostetud koha pääl, kuſt keegi enam äraajada ei wõi. — Üsna hirmus oli see näha, kui need waeſed inimeſed nende piinamiſe all ágaſiwad ja wága wiletſad oliwad! — Andres iſi suri ka juba noores eas nende nuhtluſe alla ära, ja kuueſt lapſeſt ei ſaanud ükski üle 15 aasta wanaks. Wanem tütar suri kopsu-tõbeſſe, ſeſt et n'ad